

[Bilgrav-Nielsen]

tigt. Det har jeg naturligvis gjort på alle de punkter, jeg nævnte, og jeg kan vel tillade mig at drage den konklusion, at når hr. Fogh Rasmussen kun på ét punkt anfægtede et forkert citat, så er det, fordi han godkender de øvrige. Det vil jeg gerne have et nik til, for det gør det så muligt for mig at springe over en gentagelse af alle de øvrige punkter og holde mig til det punkt, hvor jeg skulle have gjort en fejl.

På side 144-145 i afsnittet om minimalstaten har vi teksten om de sociale institutioner for de dårligst stillede, de syge og de handicappede, som skal privatiseres. Det skal private velgørende institutioner tage sig af. Der kan nikkles.

På side 145 har vi så det, som jeg har forsynet mig imod. Her står det klart: Uddannelseskontoen, som enhver skal have adgang til, kan frit bruges til at

»... betale for undervisning på skoler, der kan være såvel offentlige som private, og også på de offentlige skoler fastsættes en realistisk brugerbetaling.«

Hr. Fogh Rasmussen siger, jeg har citeret forkert. Jeg har ikke citeret, jeg har misbrugt bogen.

Men der står konkret, at der skal være brugerbetaling også i de offentlige skoler.

Jamen det er da et udmærket standpunkt. Jeg beder bare om, at man så står ved det, når man nu fremfører det som et kontant alternativ til det, der er grundlaget for denne finanslov som for alle andre finanslove, som hr. Fogh Rasmussen i høj grad har været med til at skrive. Jeg gentager blot for en ordens skyld, at på en lang række andre punkter er dette skrift et skrift om Fremskridtspartiets politik skrevet af hr. Fogh Rasmussen.

Deraf fremgår det faktisk også – det synes jeg hr. Fogh Rasmussen skulle bekræfte – at man ønsker et forbud mod, at staten optager lån. Jeg vil gerne bede hr. Fogh Rasmussen om ikke bare at skubbe det fra sig som noget, vi andre misbruger, men tage det som noget, han virkelig ønsker sig og på sit partis vegne – han er næstformand i partiet – ønsker at omsætte i praktisk politik.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu har Venstre valgt at have flere ordførere i dag, og vi får den anden ordfører her til sidst.

Det var i hvert fald betydelig mere konkret, det, hr. Fogh Rasmussen kom med, end det, hr. Svend Heiselberg kom med, meget konkret i forhold til pensionisterne, og dér må jeg med det engagement, hr. Fogh Rasmussen selv lægger for dagen i forhold til at anmode om at blive citeret rigtigt, bede om, at hr. Fogh Rasmussen forholder sig til, hvad der faktisk er vedtaget i Folketinget med hensyn til det, der med et meget forklarende udtryk hedder bruttoficerering af pensionerne.

Det kan måske bedst gøres på den måde, at hr. Fogh Rasmussen fortæller, hvor meget en pensionist skal tjene ved siden af, for at det særlige tillæg, hr. Fogh Rasmussen omtalte, bliver reduceret og fjernet. Og så vil det også være fint, om hr. Fogh Rasmussen vil fortælle os, hvor stor en skattelettelse en sådan ekstrainkomst giver anledning til også efter en nogenlunde fair beregning af grønne afgifter.

Så vil hr. Fogh Rasmussen nemlig, hvis han, jeg kan næsten sige i gåseøjne, citerer rigtigt fra det, Folketinget har vedtaget, komme frem til, at også sådanne pensionister vil få ganske overordentlige skattelettelser.

Det konkrete, hr. Fogh Rasmussen bød på, var altså desværre forkert.

I øvrigt fik vi at vide, hvordan man ville komme frem med sine forslag. Det skal altså vente, til forhandlingerne går i gang, og det gør de den 26. oktober. Jeg kan forstå, at hr. Fogh Rasmussen læner sig meget op ad, at tidligere regeringer måske har haft det ønske, at man ikke kom med ændringsforslag før forhandlingerne. Det er i hvert fald ikke gået helt stille af, at den nuværende regering synes, det ville være en god idé, om de kom så tidligt som muligt, og det har man i hvert fald ikke ønsket at lytte til i oppositionen.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Jeg tror på det nærmeste, det er nytteløst at forsøge at forklare hr. Bilgrav-Nielsen, hvad der egentlig er tankegangen i hele bogen. Lad mig derfor nøjes med at slå fast, at det, jeg argumenterer meget kraftigt for i min bog, er, at netop det at sikre alle en grunduddannelse, netop det at sikre gode forhold for syge og handicappede og andre, der ikke kan klare sig selv, er en offentlig opgave. Det fremgår klart og tydeligt.